

Οδός Γεωργίου Θεοτόκη

Έλληνας πολιτικός, διετέλεσε τέσσερις φορές πρωθυπουργός της χώρας στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα.

- από 2 Απριλίου **1899** – 12 Νοεμβρίου **1901**
- από 14 Ιουνίου **1903** – 28 Ιουνίου **1903**
- από 6 Δεκεμβρίου **1903** – 16 Δεκεμβρίου **1904**
- από 8 Δεκεμβρίου **1905** – 7 Ιουλίου **1909**.

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1844. Ο Γεώργιος Θεοτόκης ήταν τριτότοκος γιος του Νικολάου-Ανδρέα Θεοτόκη. Μετά τις εγκύκλιες σπουδές του στο Ιόνιο Γυμνάσιο, γράφτηκε στην Νομική Σχολή του Ιονίου Πανεπιστημίου. Το 1861 έλαβε το πτυχίο του από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και με υποτροφία συνέχισε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή της Σορβόνης. Με την επάνοδό του στην Κέρκυρα, ο Γεώργιος Θεοτόκης άρχισε να εργάζεται ως δικηγόρος.

Το **1879** έλαβε μέρος στις δημοτικές εκλογές και εκλέχθηκε θριαμβευτικά δήμαρχος Κερκυραίων με ποσοστό 65%. Το **1883** επανεκλέχθηκε δήμαρχος, αλλά το **1885** εγκατέλειψε τη θέση του για να εκλεγεί βουλευτής του Τρικουπικού Κόμματος, μετά από πρόσκληση του ίδιου του Τρικούπη. Τον Μάιο του **1886** ο Τρικούπης του ανέθεσε το υπουργείο Ναυτικών, στην κυβέρνηση το **1886**. Επί υπουργίας Θεοτόκη παραγγέλθηκαν τα θωρηκτά «Σπέτσαι», «Υδρα» και «Ψαρά» και βελτιώθηκε σημαντικά η κατάσταση στο Ναυτικό με την καλύτερη εκπαίδευση των πληρωμάτων, με την δημιουργία πολλών ναυτικών σχολών. Αργότερα, ο Τρικούπης ανέθεσε στον Γεώργιο Θεοτόκη το υπουργείο Εκκλησιαστικών και Δημοσίας Εκπαιδεύσεως.

Με την βοήθεια του εκπαιδευτικού-καθηγητή Παπαμάρκου, ο Γεώργιος Θεοτόκης ετοίμασε και κατέθεσε στην Βουλή άρτια, ολοκληρωμένα και προοδευτικά για την εποχή νομοσχέδια για την αναβάθμιση της Παιδείας, τα οποία όμως εμπόδισε να ψηφισθούν η αντιπολίτευση Δηλιγιάννη. Το **1887** πήρε τη θέση του υπουργού Ναυτικών και το **1892** έγινε υπουργός επί των Εσωτερικών στην κυβέρνηση Χαριλάου Τρικούπη **1892**.

Από το **1899** μέχρι τα μέσα του **1909**, Γεώργιος Θεοτόκης διετέλεσε τέσσερις φορές πρωθυπουργός της Ελλάδος, με μακροβιότερη την τελευταία θητεία του. Στα επιτεύγματα της πρωθυπουργίας του περιλαμβάνονται η οργάνωση και ο εξοπλισμός του στρατού (αυτός καθιέρωσε το 1908 και τις πρώτες φαιοπράσινες/χακί στολές) και του Ναυτικού, η ενίσχυση του Μακεδονικού Αγώνα, καθώς και η ψύχραιμη εξωτερική πολιτική που εφάρμοσε λίγο πριν από τους βαλκανικούς πολέμους.

Ο εγγονός του Γεώργιος Ράλλης, του καταλογίζει δύο σημαντικά πολιτικά σφάλματα: Το πρώτο σφάλμα ότι, κατά τις παραμονές του πολέμου του 1897 παρασύρθηκε και αυτός από το φιλοπόλεμο ρεύμα που επικρατούσε και δεν εναντιώθηκε στην αποστολή ελληνικού στρατού στην Κρήτη, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να οδηγηθεί στον πόλεμο και την ήττα. Το δεύτερο σφάλμα, κατά τον Γεώργιο Ράλλη, ανάγεται στη διαφωνία του Πρίγκηπα Γεωργίου με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, στην οποία ο Γεώργιος Θεοτόκης δεν παρενέβη, με αποτέλεσμα να προκύψει ο μετέπειτα εθνικός διχασμός.

Ο Θεοτόκης υπήρξε ένας ιδιαίτερος σημαντικός πολιτικός, η προσφορά του οποίου υποτιμήθηκε στην ελληνική

ιστοριογραφία. Μετά την ήττα του 1897 και την επιβολή του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου στην Ελλάδα, οι πρωτοβουλίες που μπορούσε, οιαδήποτε κυβέρνηση να αναλάβει, ήταν περιορισμένες. Ο Γεώργιος Θεοτόκης, με μεγάλη προσπάθεια, καθώς είχε επί μεγάλο διάστημα να αντιμετωπίσει στην αντιπολίτευση τους συνεχώς φωνασκούντες Δηλιγιάννη και Ράλλη κατάφερε πολλά και σημαντικά. Οι μεγάλες παραγγελίες στρατιωτικού υλικού, η αναδιοργάνωση στρατού και χωροφυλακής, όπως και η πλούσια χρηματοδότησή τους, αποτελούν επίτευγμα αποκλειστικό της κυβέρνησής του. Μετά τους βαλκανικούς πολέμους, οι Φιλελεύθεροι προσπάθησαν να παρουσιάσουν τη νίκη ως νίκη του Βενιζέλου και του κόμματός τους. Η αλήθεια είναι ότι τη βάση της προπαρασκευής και οργάνωσης του στρατού την είχε θέσει ο Γεώργιος Θεοτόκης και είναι μικρόψυχο να του το αρνηθούμε. Χωρίς αυτή την προσπάθεια, ο Βενιζέλος δεν θα μπορούσε να είχε ετοιμάσει εντός μόλις δύο ετών το στράτευμα. Εν τούτοις, η εξωτερική πολιτική του

Βενιζέλου, που επεδίωκε τη συνεννόηση με τη Βουλγαρία (η οποία τελικώς οδήγησε στη νίκη), ήταν εντελώς αντίθετη αυτής του Θεοτόκη, ο οποίος δεν συζητούσε καθόλου με τους Βούλγαρους (γενικότερα, όλοι όσοι συμμετείχαν στον Μακεδονικό Αγώνα, όπως π.χ. ο Ίων Δραγούμης, δε συνομιλούσαν με τους Βούλγαρους). Τα επιτεύγματα των κυβερνήσεών του ήταν πολλά και σημαντικά. Πλην της αναδιοργάνωσης του στρατού και του Μακεδονικού Αγώνα, ο οποίος ξεκίνησε και ολοκληρώθηκε επί κυβερνήσεων Θεοτόκη, ιδιαίτερως σημαντική ήταν και η συμπλήρωση της αρχής της δεδηλωμένης. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 12 Ιανουαρίου 1916.

Πηγή: www.vouleftes-kerkyras.com